

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt VI. De ministro huius Sacramenti, & Absolutione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

CAPVT VI.

De ministro huius Sacramenti, & Absolutione.

Circa ministrum autem huius Sacramenti, declarat sancta Synodus, falsas esse & à veritate Euangelij penitus alienas doctrinas a omnes, quæ ad alios quosuis homines præter Episcopos & Sacerdotes, Clauium ministerium perniciosè extendunt; putantes verba illa Domini, *b* Quæcumq; alligaueritis super terram, erunt alligata & in cælo; & quæcumq; solueritis super terram, erunt soluta & in cælo; *c* & Quorum remisistis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt: ad omnes Christi fideles indifferenter & promiscuè, *d* contra institutionem huius Sacramenti, ita fuisse dicta, vt quiuis potestatem habeat remittendi peccata, publica quidem per correptionem, si correptus acquieuerit; secreta verò per spontaneam confessionem, cuiuscumq; factam. Docet quoque, etiam sacerdotes, qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus sancti in ordinatione collaram, tamquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere; eosq; prauè sentire, qui in malis sacerdotibus hanc potestatem non esse cõtendunt. *e* Quamuis autem Absolutio sacerdotis alieni beneficij sit dispensatio; tamen non est solum nudum ministerium, vel annunciandi Euangelium, vel declarandi remissa esse peccata; sed ad instar actus iudicialis, quo ab ipso, velut à iudice sententia pronuntiatur. atq; ideò non debet pœnitens ad eò sibi de sua ipsius fide blandiri, vt etiam si nulla illi adsit contritio, aut sacerdoti animus seridè agendi & verè absoluendi desit; putet tamen se, propter suam solam fidem, verè & coram Deo esse absolutum. nec enim fides sine Pœnitentia remissionem vllam peccatorum præstaret; necis esset, nisi salutis suæ negligentissimus, *f* qui sacerdotem ioco se absoluentem cognosceret; & non alium, seridè agentem, sedulo requireret.

a *infra* Can. 10.

b *Matth.* 16. & 18.

c *Isa.* 20.

d *supra* Sess. 7. de Sacram. Can. 10.

e *c. secundum* Eccles. 19. dist. 6. c. non nocet. 1. q. 1.

f *infra* Can. 9.

Vide post finem huius libri.

K 4

REMIS-

REMISSIONES.

^a Vide P. Valer. Regin. in praxi fori pœn. lib. 1. c. 1. P. Ægid. de Sac. tom. 2. disp. 8. per totum.

^β Qui Sacerdotem ioco se absoluentem, &c.] Vide P. Henric. in sum. lib. 4. c. 11. §. 6. lit. N.

CAPVT VII.

De casuum reservatione.

Quoniam igitur natura & ratio iudicij illud exposcit, vt sententia in subditos dumtaxat feratur, & persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, & verissimum esse Synodus hæc confirmat, nullius momenti Absolutionem eam esse debere, quam sacerdos in eum profert, in quem ordinariam aut subdelegatam non habet iurisdictionem. Magnopere verò ad Christiani populi disciplinam pertinere, sanctissimis Patribus nostris visum est, vt atrociora quædam & grauiora crimina non à quibusuis, sed à summis dumtaxat sacerdotibus absoluerentur. *b* vnde mentio Pontifices Max. pro suprema potestate, sibi in Ecclesia vniuersa tradita, causas aliquas criminum grauiores suo potuerunt peculiari iudicio reservare. Neque dubitandum est, quando omnia, quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin *β* & hoc idem c. Episcopis omnibus in sua cuiusque diocesi in edificationem tamen, non in destructionem, liceat; pro illis in subditos tradita supra reliquos inferiores sacerdotes auctoritate, præsertim quo ad illa, quibus & excommunicacionis censura annexa est. Hanc autem delictorum reservationem, consonum est diuinæ auctoritati, non tantum in extera politia, sed etiam coram Deo vim habere. *d* verumtamen pie admodum, ne hac ipsa occasione aliquis peccat, in eadem Ecclesia Dei custoditum semper fuit, *d* & vt nulla sit reservatio in articulo mortis: *3* atque ideo *d* omnes sacerdotes & quoslibet penitentes à quibusuis peccatis & censuris absolueri possunt; extra *u* quem articulum sacerdotes cum *u* & nihil possint in casibus reservatis, id vnum peni-

a c. *β* Episcopus, de pœn. in 6.
b c. *β* si quis suadente, 17.
g. *4*. c. ita quorumdam, de iud. c.
 conquest. de sent. excom.
 c. quicunq. eo. iii. in 6. & c. 2. eod. tit. in Clement. c. *β* si dominium, de pœn. in extrauag. comm. cum sim. Rom. 13.
 c. Vide sess. 24. c. 6. post matrimonium.
d c. felicis, de pœn. in 6. c. pastoralis, de off. ord. c. cupientes, de pœn. in Clem. c. inter cunctas, de pœn. in extrauag. comm. c. Calest. Episc. 2. cap. 2. & 4. Carthag. c. 11. & 76. Tolitan. cap. 12.